

ప్రజాస్వామిక, జాతీయ విష్ణువాలు సాగెంచని పాలకపర్మాలతో

ఏడు దశాబ్దాలుగా సాగుతున్న భారత పర్మాపిత సంక్లోభంలో మరింత అంకం

2025 నాటికి భారత ఆర్థికాన్ని ఐదు లక్షల కోట్ల డాలర్లకు చేరుస్తానని ప్రధాని మోదీ ప్రకటిస్తున్న సమయానికి దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ కుంటినడక కూడా మంగిస్తున్న సూచనలు సృష్టింగా కన్పించాయి. అంతరంగంలో ఏమున్నా బయటకు మాత్రం “అధిక సంస్కరణ”ల ఫలితంగా సాగుతున్న “దిద్దుబాటు”గా ప్రభుత్వం చిత్రించింది. అయితే నానాటికి వెలువడుతున్న ఆర్థికరంగ సమాచారంతో (బడ్డెట్లు పెట్టే నాటికి ఇకనామిక్ సర్పే, రిజర్వుబ్యాంకుల సమాచారంలో ఇది వున్నది) నిరాకరించలేని స్క్రిప్టి ఏర్పడటంతో పాటు భారత బడా బూర్జువావగ్గం విరుగుడు చర్యలు తీసుకొమ్మని కోరటంతో, కేంద్ర ప్రభుత్వం “ఉద్దీపన” చర్యలని పేర్కొనుకుండానే అలాంటి చర్యలనే తీసుకుంది. 2008 నాటి ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్లోభ సమయంలో, సామ్రాజ్యవాద దేశాధినేతులు తీసుకున్న ఉద్దీపనా చర్యలనే ఇవి పోలి వుండటం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించడు.

ప్రస్తుతం ఆర్థిక మాంద్యమని పిలుస్తున్న దాని స్వోభావమేమంటే ఉత్పత్తిరంగాలన్నిటా-వ్యవసాయం, గనులు, తయారీ పరిశ్రమ-వ్యాప్తి సన్నగిల్లటం, వన్ను తయారీ పరిశ్రమ 2010 నాటినుండి కోలుకోలేదు. ప్రధాన పరిశ్రమలన్నిటా ఉత్పాదసూచిక అతి స్వల్పంగా పెరగటమో లేదా తగ్గిపోవటమో జిరిగింది. వప్ర పరిశ్రమ(0.1%), తోలు ఉత్పత్తులు(0.2%), కాగితం దాని ఉత్పత్తులు(-14.2%), శుద్ధిచేసిన బొగ్గు, చమురు(2.23%), రసాయనాలు(0.3%), రబ్బరు-ప్లాస్టిక్ (-4.1%), లోపోతర భునిజాలు(-11%), విద్యుత్తు పరికరాలు (-4.6%), యంత్రాలు-ఇతర సామగ్రి(-1.6%), మోటారు వాహనాలు(-8.4%), రవాణా వాహనాలు, పరికరాలు(-1.7%) కుంటుతున్నాయి.

మొత్తం ఉత్పాదక రంగంలో స్థాపిత ఉత్పత్తి సామర్థ్యంలో సగటున 70 శాతాన్ని మాత్రమే వినియోగించుకుంటున్నాయి. గత ఐదేళ్ల సగటుకంటే తక్కువకు రైల్సేల సరకు రవాణా చేరింది. రియల్ ఎస్టేటు రంగంలో నిర్మిత గృహాలు అమ్ముడు కాకుండా పేరుకుపోవటం ఏడేళ్లగా సాగుతున్నది. పెద్దనోట్ల రద్దు, జిఎస్టి అమలు నాటినుండి ఈ సూచనలు కన్పిస్తున్నాయి.

గనుల చట్టాన్ని సవరించి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించేందుకు చర్యలు తీసుకున్నా, కొన్ని బొగ్గుగనులు వేలంవేసినా, ఫలితం రాలేదు. భూసేకరణ, అటవీ, పర్యావరణ చట్టాలను ఆటంకంగా చూపి విదేశీ పెట్టుబడిదారులు తమకు పట్టనట్లు వూరకుండిపోయారు. ప్రభుత్వ రంగంలోని విశాఖ ఉక్కు సింగరేణిలకు గనులు కేటాయించకుండా ఆపారు. దీనితో గనుల రంగం కుదేలయింది.

వ్యవసాయరంగ సంక్లోభం తెలిసినదే. నేటికి 60 శాతం జనాభాకు ఉపాధిని కల్పిస్తున్న వ్యవసాయరంగాన్ని సూతన ఆర్థిక విధానాల ప్రారంభం నుండి కునారిల్లచేస్తూ వచ్చిన విధానాల ఫలితాన్నే నేడు చూస్తున్నాము. 2011-12 నుండి 2017-18 మధ్య వ్యవసాయ రంగంలో 2.67 కోట్లమంది ఉపాధి కోల్పోయారు. రైతు సంక్లోభ మంటూ ఎన్ని కబుర్లు చెప్పినా, తీసుకున్న చర్యలన్నీ రైతాంగాన్ని సాగునుండి తప్పించే దిశగానే సాగటంతోపాటు, ఈ రంగంనుండి సంపద తరలింపు పెద్దవెత్తున సాగింది. ఫలితంగా “హిందూవ్యాప్తి రేటు”గా హేతున చేసిన 1970 నాటి దశకే ఈ రంగం చేరింది.

ప్రధాన ఉత్పాదక రంగాలు కునారిల్లటంతో నిరుద్యోగం రికార్డు స్థాయికి చేరింది. 1972-73 తర్వాత, గత 45 ఏళ్ల రికార్డు స్థాయికి చేరింది. అధికారిక గణాంకాల ప్రకారం, నిరుద్యోగం గ్రామీణ పురుషులలో 5.8%, మహిళలలో 3.8 శాతం, పట్టణ పురుషులలో 7.1%, మహిళలలో 10.8%కి చేరింది.

ప్రభుత్వరంగంలో కేంద్ర, రాష్ట్రాలు కలిపి 98.8 లక్షల ఉద్దోగాలు నింపకుండా వుండిపోయాయని ప్రభాత్త పట్టాయ్కు అంచనా వేశారు. అలాగే కేంద్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో కాంట్రాక్టు కార్బూకుల శాతం 2011లో 22.4 శాతముండగా 2018లో 84.7 శాతానికి పెరిగింది. నిరుద్యోగ యువతతో పాలకులాడే క్రూర పరిహసానికి రైల్సే ఒక ఉదాహరణ. ఏనాడూ జరగనట్లుగా మూడేళ్లలో లక్ష్మణందికి రైల్సే ఉద్దోగాలు యిస్తుందని ప్రకటించారు. ఏడాదికి 50వేలకు పైగా రైల్సే ఉద్దోగులు రిప్రోవుతున్నారు. లక్ష్మణందికి ఉద్దోగాలిచ్చేలోపు లక్ష్మన్ ఖ్రీ లేర్పుడతాయి. ఎన్నికల తర్వాత ఉద్దోగ ప్రకటనలు, నియూమకాలు సాగిస్తున్నే, రాబోయే నాలుగేళ్లలో 3 లక్షల మేరకు ఉద్దోగుల సంఖ్య తగ్గిస్తామని ప్రకటించింది.

సంపదను సృష్టించే రంగాలలో-వ్యవసాయం, గనులు, ఉత్పాదక పరిశ్రమలలో ప్రైవేటు, ప్రభుత్వ పెట్టుబడుల మదుపు లేకపోవటమే ఆర్థిక వ్యవస్థ కుంటినడకకు కారణం. ఈ రంగాలలో పెట్టుబడి మదుపును తగ్గించి వేసిన ప్రభుత్వం ఆభివృద్ధిపేరిట మౌలిక సదుపాయాలరంగంలో ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు మదుపును పెంచింది. రోడ్లు, రేవులు, విమానాశయాలు, విద్యుత్తు ప్లాంటులలో విపరీతంగా పెట్టుబడి మదుపు సాగించింది. సంపద సృష్టి రంగాలు కునారిల్లతుండగా, వాటిపై ఆధారపడి సాగే రంగాలపై పెట్టుబడి నష్టదాయకంగా మారింది. దీనికి అవినీతి తోడై మోయలేని భారమైంది. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులలో పేరుకుపోయిన

పారుబాకీలలో 60శాతానికి పైగా మాలికరంగానికిచ్చిన రుణాలే. పారుబాకీలలో ప్రధానభాగం 30 కుటుంబాలవే. దీనితో వ్యవసాయం, చినుపరిశ్రమలు, చిను వాణిజ్యాలకు బ్యాంకులు తమ సేవలను కుదించివేశాయి. నోటరద్డు, జెన్సెటిల్స్ దెబ్బతిన్న ఈ రంగాలు కోలుకునే అవకాశాలు సన్నగిల్లిపోయాయి. ఇది మొత్తంగా ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని క్లీషింపచేసింది. ముఖ్యంగా పైశేచి మధ్యతరగతి వర్గంగా ఖరును తగ్గించివేసుకుంది. ఆర్థిక మాంద్యమంటున్న దాని సూచనలు కన్నించటం మొదలైంది. పై శ్రేణి మధ్యతరగతి కొనుగోలు చేసే సరుకుల అమృకాలు క్లీషించటంగా కన్నించింది. కార్బు, మోటారు బైకులు శేత సరుకులుగా పిలిచే ప్రిజెలు, వాణింగ్ మిఫన్లు వగైరా. దేశంలో కార్బు అమృకాల్లో 75శాతం 5 లక్షల రూ॥లోపువే. ఏటి అమృకాలు తరిగిపోగా, విలాసవంతకార్ల అమృకాలు తగ్గలేదు.

విదేశీ పెట్టుబడులొస్తాయని ఎన్ని చెప్పుకున్నా, అవి ఉత్సాధకరంగంలోకి రాలేదు. ఉన్న పరిశ్రమలను కొనుగోలు చేయటానికి సేవారంగంలోకి వచ్చాయి. రియల్ ఎస్టేటులో కూలిపనులు తప్ప విదేశీ పెట్టుబడి కల్పించిన ఉపాధి అల్పమే. అదే సమయంలో లాభాలు, రాయలీలు, ఫీజులు పేరిట దేశంనుండి విదేశీ పెట్టుబడిదారులు తరలించుకుపోతున్న సంపద అనేక రెట్లు పెరిగింది. వ్యవసాయరంగం స్ట్రైంచిన సంపదలో శ్రమించిన సగం జనాభా వాటా పెరగకుండా, అలా పెరగటానికి దున్నే వానికి భూమి హక్కు ఏర్పడకుండా, విదేశీ దోషిడీ, భారత ధనాఢ్యపర్మాల దోషిడీ అపకుండా ఈ సంక్లేఖానికి పరిష్కారం దొరకదు.

ఈ పరిష్కారానికి భిన్నంగా ఈ దోషిడీ పర్మాలను బలపరిచే చర్యలనే మోడీ ప్రభుత్వం తీసుకుంది. బడ్డెట్టులో మహోసంపన్నులపై పన్నులను తగ్గించింది. తిరిగి మాలిక సదుపాయాల కల్పనకై వందలక్షల కోట్ల రూ॥ల పెట్టుబడి మదుపును ప్రోత్సహిస్తానని చెప్పింది. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులకు 70 వేల కోట్ల రూ॥ల నిధిని అందజేస్తానని చెప్పింది. కంపెనీల చట్టంలో వందసెక్షన్లను ఉల్లంఘించినా శిక్షలేకుండా చట్టాన్ని సవరిస్తానని చెప్పింది.

రియల్ ఎస్టేటు వ్యాపారులకు తక్కువ వడ్డీ రుణాలను ప్రకటించింది. కంపెనీలు సామాజిక బాధ్యతగా చేయాల్సిన వ్యయం చెయ్యకపోయినా పట్టించుకోబోనని చెప్పింది. పెట్టుబడి మదుపుపై స్వల్పకాలిక, దీర్ఘకాలిక లాభాలపై సర్ఫార్సీ పన్నును రద్దుచేసింది. గత పదేళలో 7 లక్షల కోట్ల పారు బాకీలను రద్దుచేసింది. దీనిలో 90శాతం బదా బూర్జువాలదే. మిగిలిన 11 లక్షలకోట్ల పారు బాకీలనూ బ్యాంకులను కలిపివేసి, మిగిలిన బ్యాంకుల రుణాలందజేసే సామర్ధ్యాన్ని పెంచి చూపింది. మిగిలిన 12 ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులూ తమ రుణ వితరణను పెంచుతాయని చెప్పింది. ప్రభుత్వం ఎక్కువ కార్బును కొంటుందని చెప్పింది.

ఆర్థికవ్యాధికి విదేశీ పెట్టుబడులే శరణ్యమన్న బానిస భావననుండి భారత పాలకపర్మాలు బయటపడవు. ఇంత జరిగినా, పరిష్కారంగా మళ్ళీ విదేశీ పెట్టుబడుల ఆకర్షణా చర్యలనే తీసుకుంది. బొగ్గు, మీడియా రంగాల్లో నూటికి నూరుశాతం విదేశీ పెట్టుబడికి అనుమతినిచ్చింది. రిటైలు వ్యాపారంలో అనేక నిబంధనలను సడలించింది. 100% విదేశీ పెట్టుబడిని అంగీకరించింది. 30% స్టానికంగా సేకరించాలన్న నిబంధనను సడలించింది. విదేశీ వాణిజ్య రుణాలను తీసుకుంటాననీ, ప్రభుత్వం జారీచేసే బాండ్లలో విదేశీ పెట్టుబడిదారుల మదుపును అనుమతిస్తానని చెప్పింది. ఇతరులకంబే ఎక్కువ వడ్డీ యిస్తేనే వచ్చే ఈ ద్రవ్య మదుపుదారులకు చెల్లించే వడ్డీ భారమంతా ప్రజలపైనే పడుతుంది.

ఈ చర్యలేవీ ఆర్థికవ్యవస్థను సరిచేయ లేవు. ధనాఢ్య పర్మాలకిచ్చిన రాయతీలు, దేశంలో ఆర్థికవ్యత్యాసాలను పెంచుతాయి తప్ప ప్రజలకు ఉపాధిని పెంచదు. రాయతీల నిచ్చినా కార్బు రంగంలో కార్బుకులను పనినుండి తొలగించటం ఆగలేదు. ఉద్దీపనా చర్యలు పెట్టుబడిదారుల లాభాలకు ఉద్దీపనే తప్ప, ఉపాధి కల్పనకు ఉద్దీపన కాదు. చెడ్డ - మంచి బ్యాంకులను కలిపినా, వ్యవసాయం, చిన్నపరిశ్రమలు, చిన్న వ్యాపారాలకు రుణాలిచ్చే శక్తి వాటికి రాదు. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పెరగదు. సంక్లేఖం పెరుగుతుంది.

పెట్టుబడి మదుపు క్లీషిట-తత్త్వర్య వసానంగా తరిగిన ఉపాధి కల్పన ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని క్లీషింపచేసాయి గనుక ప్రభుత్వ పెట్టుబడి వ్యయం పెంచటంద్వారా సరుకులను కొనుగోలు చేసే ప్రజల శక్తిని పెంచాలని కొండరు ఆర్థికవేత్తలు కోరు తున్నారు. ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపు ప్రజల కొనుగోలుశక్తిని పెంచబోదని గత పాతికేళ అనుభవం తెలుపుతున్నది.

ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పెరగాలంటే, ప్రజల విద్య, ఆరోగ్య రంగాల్లో ప్రభుత్వ వ్యయం రెట్లింపు కావాలనీ, చౌకథరల దుకాణాలను దేశమంతటా విస్తరించాలనీ, పంటల ధరల నిర్ధారణ, సేకరణ సాగాలనీ ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త అమియకుమార్ బాగ్గు సూచించారు. ధనిక పర్మాలపై, కంపెనీలపై పన్నురేటును 25 నుండి 30 శాతానికి పెంచటం ద్వారా తగిన నిధులు చేకూరతాయిని చెప్పారు. (జనతా 22-9-2019)

ఈ తక్షణ చర్యలు ప్రజలకు నిజమైన ఉపశమనాన్ని యిస్తాయి. ప్రభుత్వ పెట్టుబడి వ్యయం సరైన రంగాలలో జరిగితే మంచి ఘలితాలిస్తాయనే బాగ్గుగారి సూచన సరైనదే. అయితే ఇది శాశ్వత పరిష్కారం కాదు.

విదేశీ పెట్టుబడి, దోషిడీ, సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యం తొలగినప్పుడే దేశ సంపద దేశ ప్రజలకు దక్కుతుంది. భూమిపై శ్రమించే వారికే భూమి హక్కు దక్కులకు పడినప్పుడే వారి ఆదాయం పెరిగి పారిక్రామికాభివ్యాధికి దారితీస్తుంది. ఈ రెండు కర్తవ్యాలను నెరవేర్చు టానికి భారత పాలక పర్మాలు నిరాకరించాయి. పైగా ఆ ప్రతీవశక్తులకే సేవ చేస్తున్నాయి. కనుక వీరు సంక్లేఖాన్ని కొనసాగించటమూ, భారాన్ని ప్రజలపై మోపటమే చేస్తారు తప్ప, పరిష్కరించలేదు.